

“Доживљаји мачка Тоше“, Бранко Ћопић
Сланина је крива за све

Прича почиње на крају села где је живео чича Триша млинар са својим верним мачком Тошом.

Једног дана мачак Тоша разљутио је чича Тришу а да, како он каже, није ништа био крив.

Питао се како то да он само погледа сланину а она му сама улази у уста. Нестајала је и риба. Чим би је погледао, заједно би побегли кроз траву. И сир је нестајао чим би се над њега надвио. Ни сам није знао зашто нису бежали од њега као што је он бежао од буволовца Жуће.

А ако се питате зашто је Тоша бежао од буволовца, то је због неке тамо цигерице. Прве године нестајала је пилећа цигерица, друге прасећа, треће телећа и једног дана ћемо видети како буволовац јури Тошу да му врати слонову цигерицу.

Веома ми се допао део књиге који сам вам препричала и прочитала сам га у једном даху. Међутим, ту није крај, прича се компликује и постаје још интересантнија.

Деда Триша је много пута Тоши опростио али овог пута је решио да га стави у џак и да га се отараси. Ставио је џак у кола и возио се низ реку тражећи место довољно добро да би Тошу оставио. Први вир је био плитак, други дубок, трећи је био пун риба а у четвртном није била добра сенка врба. Његов мачак је ипак био бољи од сваког вира.

После овако напорне вожње, чича Триша се уморио и решио да сврати у крчму и растера тугу уз неку ракију. Стигли су до крчме „Крчма код три магарца“, Тошу је оставио у колима, он је ушао у крчму и почео пити са крчмарем Винком. То је била славна пијанка, толико славна да им се учинило да им месец са неба намигује, други да вири из реке а трећи се са прозора осмехује. Хтели су их чак и ракијом послужити. Толико ме је забавио овај део да је мама ушла у собу и питала ме чему се то толико смејем. Исто је било и када су чича Триша и крчмар Винко писали „Оглас и проглас“ и тражили изгубљеног мачка у џаку. Мачка је авантура одвела чак до вашара где се продаје лањски снег, вук у јагњећој кожи, бурад без дна и слична чуда. На вашару је упознао на врло чудан начин миша белог који срећу дели. Он му је заиста донео срећу тако што га је ослободио из џака. Почело је врло чудно пријатељство између мачке и миша а још чудније што се дружини придружио пас Шаров. Толико је снажно било то пријатељство да су заједно успели да надмудре медведа Крушкотреса Кукурузовића и чича Брку. А онда је било време да пођу кући. Миш бели одлучио је да оде у своје војводство да тамо дели срећу а Шарова је Тоша повео код свог вољеног чича Трише.

Роман „Доживљаји мачка Тоше“ је веома забаван и поучан. Препоручила бих га својим другарима јер говори о пријатељству и великој љубави, слично оној коју родитељи имају према својој деци и деца према родитељима.